

I. I N D E X

GEOGRAPHICO - MYTHOLOGICO - HISTORICVS.

A.

Acanthis, nomen Ienae poeti-
cum, in quam tota elegia 5
libri 4 conscripta est. a gr. ἀκαν-
θα spina v. 61

Acca soror. Galli 1, 21, 6

Achaemeniae sagittae, Persicae ab
Achaemene, a quo Persarum
reges oriundi sunt. Medos ac
Parthos arte sagittandi nobi-
lissimos fuisse, peruulgatum
est 2, 13, 1

Achaia, Graecia, tulit multas for-
mas 2, 28, 53. cf. Homer. Iliad.
γ. v. 75

Achelous fluu. Epiri, Aetoliam ab
Acarmania diuidens. Amavit
Deianiram, etiam ab Hercule
amatam, de quorum certami-
nibus vid. Ouid. Metam. 9. v.
9 sqq. in quo certamine alte-
rum e cornibus Acheloi fra-
ctum fuit. Vocatur Aetolus 2,
34, 33. Consule de cornibus
fluu. Harles. ad Ouid. Tr. 4, 2, 42

Acheron fluu. inferorum 3, 5, 13

Achilles, Pelei ac Thetidis filius,
amicus Patrocli nobilissimus.
Superis testatur Menoetiaden
2, 1, 37. i. e. Patroclum Me-
noetii filium. desertus abrepta
coniuge 2, 8, 29. eum exani-
mum amplectitur Briseis 2, 9, 9.
vis eum non exemit morti 3,
18, 27. eius pectus tanquam
proauis simulat Perseus, rex Ma-
ced. 4, 11 (al. 12.) 39

Achilleus cothurnus 2, 34, 41. est
genus scribendi, quali Home-
rus in cantando Achille usus
est. vide Broukh. ad l. c.

Achiui, Graeci, fracti in littore
2, 8, 31. ignaros luctus popu-
lauit 3, 18, 29

Acron, onis vel ontis, Caeninen-
sium rex, cui Romulus trucida-
to spolia opima detraxit, vo-

catur Caeninus 4, 10 (al. 11)
7. Hercules v. 9. vel ob for-
titudinem, vel quia genus
suum ad Herculem referebat.
victima corrui Ioui v. 15.

Aetius et *Aetiacus* ab Aetio dici-
tur, oppido et promontorio
Epiri, notissimo et celeberrimo
Augusti victoria. Aetius
Phoebus 4, 6, 67. ita dicitur,
quoniam illic in eius hono-
rem templum ab Augusto fuit
exstructum vel instauratum. Cf.
Ruacum et Heynium ad Virg.
Aen. 3, v. 274. Harles. ad Ouid.
Trist. 3. El. 1. v. 41. Aetia lit-
tora 2, 34, 61. aequora 2, 16,
38. monumenta 4, 6, 17. rostra
2, 1, 34. Aetiacum mare 2, 15,
44. Vide et Cellar. Notit. Orb.
Ant. lib. 2. c. 13. T. I. p. 1101.

Admeti coniux 2, 6, 23. Alceste,
quae maritum, cuius armenta
Apollo pauerat (Hom. Iliad.
β. 766.) tantopere dilexit, vt,
cum ei Apollo a Parcis ve-
niam effugiendae mortis im-
petrasset, si quis alius pro eo
mori vellet, aliis conditionem
recusantibus, mortem pro ma-
rito subiret, eidemque mox ab
inferis redderetur. Extat fa-
bula Euripidis in hanc rem,
cuius imprimis actum primum,
praeparationes ad mortem
continentem, miratur Popius
ad Hom. Iliad. β. Tom. I.
p. 125.

Adonis filius Cinyrae, Cyprio-
rum regis, ex filia Myrrha, Ve-
neris delictum. Adonem ni-
ueum percussit aper 2, 13, 53.
notum ex Ouid. Metam. lib.
10 fin. et Theocriti Idyll. 30

Adrastus rex Argiuorum Polyni-
cis focer et vnus de 7 illis du-
cibus, qui ad recuperandas
Polynici